

च, चकारः । च तु चञ्जनवहवर्णः । (द्वितीयवर्ग-
 स्थाववर्णश्च ।) अस्योच्चारणस्थानं तालु । इति
 आकरणम् । (यदुक्तं सिद्धान्तकौमुद्याम् । “रघु-
 यज्ञानां तालु ।” इति । तथा च शिक्षायाम् ।
 “कण्ठावहाविचुयशास्त्रालया ओष्ठजावुपू ॥”)
 वज्राक्षरैरस्य स्वरूपं यथा, कामधेनुतन्त्रे ।
 “चर्वणं श्रेष्ठं सुशोभि । चतुर्वर्गप्रदायकम् ।
 कुङ्कुलैर्विहितं देवि । स्वयं परमकुङ्कुली ।
 सततं कुङ्कुलीयुक्तं पञ्चदेवमयं वदा ।
 पञ्चप्राणमयं वर्णं पञ्चप्राणालोकं वदा ।
 त्रिशक्तिवहितं वर्णं त्रिविधवहितं प्रिये ॥”
 अपि च ।
 “वार्ताकुवर्णुलाकार कर्द्धाघः क्रमतो गतः ।
 रेखात्रयेषु चन्द्रामिहर्षास्तिहति निबन्धः ।
 शक्तिर्मात्रा तु विज्ञेया ध्यानस्य प्रचलते ॥”
 तस्य ध्यानं यथा, वर्णोद्धारतन्त्रे
 “तुभारकुन्दपुष्पाभां नानालङ्कारभूषिताम् ।
 वदा गोष्ठप्रवर्षायां वराभयकरां पराम् ॥
 सुकवचाटतकटिं सुकवचोत्तरीविद्यीम् ।
 वरदां शोभनां रन्ध्यामटवाहुसमन्विताम् ॥
 एवं ध्यात्वा चकारणु तन्मन्त्रं द्रष्टुं वा जपेत् ॥”
 तस्य नामानि यथा, नागातन्त्रे ॥
 “चः पुष्करो हली वाची चाल्पशक्तिः सुदर्शनः ।
 चर्मसुखधरो भूत्वा महिषाचारवर्णिनी ।
 एककपो रश्मिः कुम्भेचासुक्ता दीर्घबाहुकः ।
 वामबाहुर्मूलमावा चतुर्भूमिस्वरूपिणी ॥
 दयितश्च द्विनेत्रश्च लक्ष्मीस्तयलोचनः ।
 चन्दनं चन्द्रमा देवचैतनो टचिकी उग्रः ॥
 देवो केटुश्चेच्छाला कौमारी पूर्वबाहुगुनी ।
 अन्नमेखला वायुर्मेदिनी च शशावती ॥”
 (मातृकाव्यासे वामबाहुमुखे एवास्ति तस्यताम्)
 च, च (चञ्चति चिनोतीति वा । चञ्च शब्दे चिञ्च
 चित्वा वा + “अन्वेष्यि ढञ्चति ॥” ३ । २ । १०१ ।
 इति च ।) अन्वाचयः । चञ्च एकस्य
 प्राधान्येनापरस्य गौण्येनाख्यानं बोधनाचयः ।
 यथा । भो वटो ! भिन्नामट गाणानय । भिन्ना-
 मटनमत्र प्रधानं तत् कुम्भायो यदि मां पश्यसि
 तदा तामप्यानयेति गो चेत् भिन्नामेवाटिति ।
 समाहारस्त्रोहितवयवभेदः इतरेतर उद्विक्ता-
 वयवभेदः । अतएव चार्थे इन्द्र इति स्वर्गं विधाय
 चार्थेन समाहार इतरेतरचेति आख्याय
 समाहारे अन्नभिक्षावयवत्वात् एकवचनम् ।
 इतरेतरयोगे चञ्चन्मानप्रधानत्वात् द्विवच-
 नवचनम् । यथा । “मादिपार्दं अन्नवलीवर्द्धं नञ्-
 चन्निवदित्पूनाः । ज्ञानव्योधाविति परैरुक्तम् ।
 समुच्चयः समुच्चयः प्राधान्येन क्वचित् क्रिया-
 विधयेनेकस्य चीयमानता । यथा । धर्वाच
 खरिणाञ्च द्विवि । इति भरतः । समाहारः ।
 अन्वाचयः । समुच्चयः । (यथा, मयुः ॥ १२५८ ॥
 “इह चासुत्वा वा कान्यं प्रहर्षं कर्मे कौर्त्तये ॥”)

पदान्तरम् । (यथा, द्वितीयदेशे ।
 “मूर्खोऽपि शोभते तावत् सभार्यां वञ्चनेदितः ।
 तावच्च शोभते मूर्खो वावत् किञ्चिन्न भावते ॥”
 तथा च प्रज्ञानलायां १ मे अक्षरे ।
 “शान्तिमिदमाश्रमपदं स्फुरति च बाहुः कुतः
 फलमिहास्य ।
 अथवा भवितव्यानां द्वाराणि भवन्ति सर्वत्र ॥”)
 पादपूर्वम् । (यथा, रामायणे । १ । २० । १२६ ।
 “तेन सखीदितौ तौ तु राञ्चौ च महाबलौ ।
 मारीचश्च सुबाहुश्च यश्चित्रं करिष्यतः ॥”)
 अवधारणम् । इति मेदिनी । चै । १२२ । हेतुः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 च, पुं. (चञ्चति शब्दावते इति । चञ्च शब्दे +
 “अन्वेष्यि ढञ्चति ॥” ३ । २ । १०१ । इति
 च ।) चञ्चेशः । (चिनोति स्वाङ्गानि सङ्कोचय-
 तीति । चि + च ।) कञ्चपः । (चोयते उप-
 चीयते क्रमशः कलाभिः प्रतिपदादिमारभ्य-
 त्वर्थः ।) चन्द्रः । (चिनोति सञ्चिनोति पर-
 धनानि इति ।) चौरः । इति मेदिनी । चै ।
 १ । निम्बोच्चै दुर्लभं च चि । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥
 चक, इ भान्तौ । चौचो घातुरथम् । इति कवि-
 कल्पद्रुमः । (भां-परं-अकं-सेट् ।) इ, चक्रुरः
 रथे । इति दुर्गादासः ॥
 चक, च ड म प्रतिवाते । ह्यौ । इति कविकल्प-
 द्रुमः । (भां-उभं-आल्लङ्-चकं-अकच-सेट् ।)
 च, चकति चकते । खलः साधुम् । ड, चकते
 जनस्तृप्यतोऽर्थः । म, चकयति । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 चकाच, च्च च्चु दीर्घौ । इति कविकल्पद्रुमः ।
 (चर्दा-परं-अकं-सेट् ।) च्च, अचौचकाचत् अच-
 चकाचत् । अनेकस्वरात् सन्ज्ञावधिक्यः । च्च,
 चकाचति । सु, चकाचति । इति दुर्गादासः ॥
 चकितं, चि. (चक भान्तौ + क्तः ।) भौतम् । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, कलाविलासे । २ । ८ ।
 “इत्था दिशि दिशि ढटिं वाचकाचकितोऽव-
 गुच्छनं क्षता ।
 चौर इव कुटिलचारी पलायते विकटरथाभिः ।
 क्षी, भावे क्तः । भयम् । नायिकालङ्कारविशेषः ।
 तल्लक्ष्यं यदुक्तं साहित्यदर्पणे । ३ । १२१ ।
 “कृतोऽपि दयितस्याप्ये चकितं भयवम्भमः ॥”)
 “प्रियाप्ये चकितं भोतिरेस्थानेऽपि भयं महत् ॥”
 इत्युज्ज्वलनीलमणिः ॥
 (क्षी, हन्तोविशेषः । यथा, हन्तोमञ्जरीनाम् ।
 “भात् समतनगौरटच्छेदे स्वादिह चकिता ॥”)
 चकोरः, पुं स्त्री, (चकते चक्रकिरणेन टञ्चतीति ।
 चक ह्यौ + “कठिचकिष्वामोरम् ॥” उर्वा ।
 १ । ६४ । इति श्रीरम् ।) पञ्चविशेषः । (यथा,
 भागवते । ३ । २१ । ४३ ।
 “वार्ध्वै चक्रवाकौ च चकोरैर्बलंगुञ्जितम् ॥”)
 तत्त्वार्थः । चन्द्रिकापाथो २-कौस्तुभैर्जीवजः ३-
 अस्स मांसगुहाः । यथा, राजनिर्घण्टे ।

“चटकं शीतलं रथं टृथं क्रामिप्रलामिचम् ।
 तद्वचकोरं मंसं टृथं च बलपुष्टिदम् ॥”
 (“वातश्चेद्भाधिको ज्ञेयः शीतलः सुकवर्हणः ।
 अशरीरं हन्ति विशूदो बलकक्षांसलक्षणः ।
 चकोरः सुकशारी च समदोषो गुणायुगे ॥”
 इति हारीते प्रथमस्थाने एकादशेऽध्याये ।
 अस्य द्विस्रगुणा यथा, चरके सूत्रस्थाने २७ अः ।
 “घातैराङ्गचकोराणां दृशाणां शिखिनामपि ।
 चटकानाञ्च यागि स्युरङ्गानि च चितानि च ॥
 रेतःशोथेषु कासेषु हृद्दोगेषु चतुषु च ।
 मधुराण्यधिपाकीनि सद्यो बलकराणि च ॥”)
 चकोरकः, पुं स्त्री, (चकोर एव । चकोर +
 स्वार्थे कन् ।) चकोरपक्षी । इत्यमरः । १२ । ५ । ३५ ॥
 चक्र, क अर्त्तो । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरी-परं-
 सकं-सेट् ।) कोपधः । आश्रयसमर्थः । अर्त्तः
 पीडनम् । क, चकयति शब्दं मूरः । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 चक्रं, क्षी, (क्रियतेऽनेनेति । क्त + चञ्चर्थे कः ।
 क्षणादीनामिति द्विवच ।) व्रजः । समूहः ।
 सैन्यम् । यथाङ्गम् । चाका इति भाषा । (यथा,
 याज्ञवल्क्ये । १ । ३५१ ।
 “यथा ह्येकेन चक्रेण न रथस्य गतिर्भवेत् ।
 तथा पुरुषकार्येण विना देवं न सिध्यति ॥”)
 राट्टम् । दम्भविशेषः । कुम्भकारोपकारणम् ।
 कुमारेण चाक इति भाषा । (यथा, याज्ञ-
 वल्क्ये । ३ । १४६ ।
 “वृद्धचक्रसंयोगात् कुम्भकारो यथा चद्रम् ।
 करोति ढञ्चन्तुकाहैर्गृहं वा एहकारकः ॥”)
 अन्वाविशेषः । (यथा, रघुः । ७ । ४६ ।
 “आधोरणानां गणसन्निपाति
 शिरांसि चक्रैर्मिश्रितैः चुराये ॥”)
 जलावर्तः । इति मेदिनी । भगवतः सुदर्शने
 चक्रम् । (यथा, महाभारते । १ । १६ । ६ ।
 “ततो भगवता तस्य शिरश्चिन्नमलङ्कृतम् ।
 चक्रायुधेन चक्रैश्च पिवतोऽन्यतमोचसा ॥”)
 तस्य भगवन्मन्दिरे स्थापनविधिर्यथा, श्रीभाग-
 वते । ३ । १ । २३ ।
 “अन्यानि चेह द्विजदेवदेवैः
 क्षतानि नानायतनानि विष्णोः ।
 प्रत्यङ्गमुखान्कृतमन्दिराणि
 यदर्शनात् कृत्वा मनुस्मरन्ति ॥”
 “द्विजदेवैः अविभिर्देवैश्च क्षतानि अङ्गमङ्गं प्रति
 वर्तन्ते इति प्रत्यङ्गाव्यायुधानि तेषु मुखं चक्रं
 तेनाङ्कितानि मूर्द्धन्येसमकुम्भेषु चिह्नितानि
 मन्दिराणि येषु तानि नानाविधानि विष्णो-
 रायतनानि चैत्राणि तीर्थानि च आशिविधे ।
 येषां चक्राङ्कितमन्दिरवता दर्शनात् श्रीलक्ष्-
 णरथं भवति ॥” इति तट्टीकायां श्रीधरखानी ॥
 अथ चक्रलक्षणम् ।
 “हादशरथं चक्रकोषं बलययसंयुतम् ।
 चक्रं स्यादधिवावर्तः श्रेष्ठश्च श्रीहरेः स्मृतः ॥”
 इति श्रीहरिमत्तविलासे ४ विलासः ॥